

Gurbet Işıkları

Gurbet Işıkları

“Gurbet mücadelesinde geçen zamanda kâğıda düşenler”

Faruk Güngör

1979-2015

Güngör Yayınları

ISBN: 978-605-03010-8-3

Gurbet Işıkları

Bu kitap çocuklarından hakkını hiç ödeyemeyecekleri babalarına bir hediye olarak, gizlice derlenip basılmıştır...

Gurbet Işıkları

Özgeçmiş

Anadolu'nun çorak toprağı olan Konya'da doğan şairimiz altı çocuklu bir ailenin ikinci çocuğudur. Maddi manevi zorluklarla liseyi bitiren Faruk Bey, imkânsızlıklardan dolayı kazanmış olduğu edebiyat fakültesine gidememiştir. Üniversite hayalinden vazgeçmek zorunda kalan şair, Konya'nın Ereğli ilçesinden çıkıp Uludağ volfram maden ocaklarında çalışmaya gitmiştir. Okul çağlarında iken âşık olduğu Fatma Hanım'la evlenen şairimizin üç çocuğı vardır.

Genç yaşta annesini kaybetmiş, memleketinden ayrılmış, gurbet ellerde tek başına mücadele etmiştir. Okuyamadığı edebiyat bölümü, onu sanata küstürmek yerine kendini, aşkını, hasretini, düşüncelerini şiirlerle anlatmasına daha da çok teşvik etmiştir.

Hayatında bütün zorluklara rağmen hiçbir zaman doğruluktan şaşmamış, haram lokma yememiştir. Çocuklarıyla arkadaş gibi olmaya çalışmış, onların eğitimi ve istikbali için elinden gelen her şeyi yapmış ve yapmaya devam etmektedir.

Şair halen Bursa'da eşi, çocukları ve torunlarıyla birlikte yaşamaktadır.

09.09.2015

İçindekiler

Ayrılık	6
Ahret destanı	7
Fakir ile Zengin	9
İncitmeyin Benim Anamı	10
Baba Hakkı	11
Yazıklar Olsun	12
Düştüm Gurbetin Yoluna	13
Vay Haline	14
Bu Hayatı Biz Yaşadık	15
Benim Bir Anadolu'm Var	17
Ölüm	17
Taş Olsaydım	18
Gurbetçinin Hali	19
Ne Ol, Ne Olma	20
O Köy Bizim Köyümüzdür	21
Neden Böyle Hiç Düşündün Mü?	23
Gücün yetmez mi güzel Allah'ım	24
Selam Olsun	25
Demedim mi?	26
Gel Kardeşim	27
Gücüme Gidiyor	28
Hayatımın Özeti	29
Arada Bir, Sırada Bir	30
Sen Benim	31
Zor Gelir	32
Olabilsem	33
Kalamam Gayrı	34
Dokunmayın Karizmasına	35
Özledim	36
Gel	37
Benim Değilmiş	38
Desinler Diye	39

Gurbet Işıkları

Biricik Gelinim	40
Konya Güzeli	41
Gel Gayri	42
Yaşadıkça	43
Hiç Sönmeyen Aşk	45
Dede'den Hamzaya	46
Dede'den Alperen'e	47
Dede'den Yusuf Ensar'a	48
Oğlum	49
Yeğen	50
Torunum Zeynep'e	51
Gel Gayri 2	52
Saydılar	53
Milletin Adamı	54
Bilinmez	55
İdris Baba	56
Milletin Adamı 2	57
Salih Baba	58

Ayrılık

21 Haziran 1979

Uludağ'ın başında yanar bir ışık
Kız ben senin derdinden olmuşum âşık
Elinden aşk şarabını içtim olmuşum âşık
Benim kadar yansan sende olursun âşık.

Geçsin bugünler diyorum geçmiyor
Felek vurdu beni başımdan gitmiyor
Yetsin bu ayrılık diyorum yetmiyor
Bekârlık sultanlık diyorlar aslı çıkmıyor.

Kız, ne sen gelin oldun
Kız, bende ne güveyi oldum
Yeşil bursada kahve köşelerinde dünyeyi dünyeyi.

Çeken bilir ayrılığın derdini
Aşan bilir karlı dağın ardını
Kıvrılan yollar karlı dağlar
Ayırdı beni hem yârimden
Hem anamdan hem bacımdan
Yok yoldaşımdan, kardaşımdan

Yeter gurbet kuşu Faruk
Bunları düşünme at başından
Ama olmuyor, olmuyor...

Ahiret destanı

6 Nisan 1970

Bu dünyadan göç eyledi Muhammed Mustafa
Bu dünyadan kimse ummasın vefa
Altından bağın olsa zümrüitten yaprak
Akıbet gözümüzü doyuracak toprak

Bu dünyanın hep bakma nakkına nakkaşına
Bizde gideriz bir gün o musalla taşına
Namaz sahiplerini ayırır seçer alır arkasına
Sıratı geçer cennet kapılarını açar

Cennet açılır müminler için
Cehennem kurulur münafıklar için
Kâfirlerin işi o gün ayazdır

Daima yürü hak izinde
Hakkı söyle her sözünde
Dört kişinin omuzunda
Gitmemeğe çare mi var.

Ev kazılır kara yerde
Penceresiz karanlık evde
Kefenlik denen beyaz bezde
Birlikte yatmamağa çare mi var.

Münker ile nekir varacaktır
Rabbin kimdir? Soracaktır
Mümin cevap verecektir
Vermemeğe çare mi var.

Gurbet Işıkları

Gün gelir terazi mizan kurulur
Güneş ortalığı yakar kavurur
Hz. Muhammedin ümmeti sevinir
Kiminin defteri soldan, kiminin sağdan verilir.

Defteri soldan verilenler cehennemde ceza çeker
Defteri sağdan verilenler sırat-ı rüzgâr gibi geçer
Hz. Allah iyiyi kötüyü o gün seçer
İmanı olanlar ebedi hayata geçer.

Sabah akşam gelir geçer günler
Dünyaya tapar bazı gönüller
Toprakta yatar bunca ölüler
Herkes uyanıp şaşacak bir gün.

Gurbet Işıkları

Fakir ile Zengin

23 Ağustos 1976

Zengin, parasının hesabını bilmez
Fakirin cebine para girmez
Zenginin evi boş olmaz
Fakirin halini soran olmaz.

Zenginin tarlası dönüm dönüm
Fakirin tarlası yok
Zengin apartman sayısını bilmez
Fakirin gecekondusu yok.

Zenginin özel adamları çok
Fakir acından ölse kimsenin haberi yok
Zengin zekâttan kaçır
Millete Müslümanlık satar
Fakirin aklı buna şaşır! Beşer elbet şaşır.

Zenginin çocuğu lüks yerlerde gezer
Fakirin çocuğu dolsuz gezer
Zengin, zenginleştikçe yolunu şaşırır
Fakir, borcundan başını kaşır.

Zenginin fabrikasının bacası tüter,
Fakirin sigarasının dumanı tüter,
Zenginin malı mülkü tapuda
Fakirin alacaklısı kapıda.

İncitmeyin Benim Anamı

13 Mayıs 1976

Benim anam gelirse, yol üstüne durursa
Benim garip oğlum nerde diye sorar ise;
Siyah saçlarını çekip çekip yolarsa
Yolda deyin ağlatmayın benim anamı.

Dokuz ay on gün karnında taşıdın
Dünya'ya gelince sırtında taşıdın
Benim için gece gündüz uyumadın
Yemedin yedirdin, giymedin giydirdin.

Yirmi yaşına getirdin
Beni gurbet için yitirdin
Vatana, millete evlat yetiştirdin
Görürseniz incitmeyin benim anamı

Anam hasta iken gurbete düştüm
Düştüğüm yerde anam diye düştüm
Genç yaşta anasız kaldım
Anam hakkını ödeyemeden kaldım.

Anamı düşündüm derin derin
Acaba düşünür mü anam beni
Gurbet ana şefkatinden ayırdın beni
Kuş sütü ile beslesem ödeyemem anam hakkını
İncitmeyin benim anamı...

Gurbet Işıkları

Baba Hakkı

17 Haziran 1979

Benim için çalıştın gece gündüz
Çobandın yetim öksüz
Yemedin yedirdin giymedin giydirdin
Ne kadar uğraşsam ödenmez baba hakkı

Lafa kulak asmadın okuttun
Ele muhtaç etmeden büyüttün
Vatana millete evlat yetiştirdin
Ne kadar uğraşsam ödenmez baba hakkı

Okutmak için beni
Kışın karda yuvarlandın
Yazın kırdı paralandın
Bana istikbal kazandırdın
Ne kadar uğraşsam ödenmez baba hakkı

Bana kişilik kazandırdın,
Bana Ahlak kazandırdın,
Bana İslam'ı öğrettin
Ne kadar uğraşsam ödenmez baba hakkı

Babalar böyledir
Evlat sevgisini vurmaz yüzüne
Babam öteki yüzdeki babadır
Giydiği kalın yabadır
Ne kadar uğraşsam ödenmez baba hakkı

Yazıklar Olsun

19 AGUSTOS 1979

Yazıklar olsun! Kul hakkı yiyene
Üç günlük dünyada kavga edenlere
Üçkâğıtçılıkla geçinip gidenlere
Münafıklık edenlere, yazıklar olsun

Kardeşi kardeşe düşman edenlere
Evladını yetiştirmesini bilmeyenlere
Haram mal ile geçinip gidenlere
Yazıklar olsun, yazıklar olsun

Kendini bilmeyen serserilere
Helali varken zinalık edenlere
Babasına itaat etmeyenlere
Yazıklar olsun, yazıklar olsun

Düştüm Gurbetin Yoluna

17 Ağustos 1979

Aldım çantamı elime
Düştüm gurbetin yoluna
Otobüse bindim otobüs dolandı
Gurbet kuşu olduğuma kalbim inandı.
Konya' da koca Mevlana'yı göre göre,
Düştüm Akşehir yollarına
Akşehir'de hoca Nasrettin i göre göre
Düştüm Afyon yoluna.
Kalbimin hasreti uyandı
Yol geldi Bursa'ya dayandı
Uludağ'a çıktım çamları göre göre
Gurbet yolumun son noktası;
Uludağ Volfram madeni.
Hiç bitmez Uludağ'ın karı
Bazen çekerim ahu zarı
Dertli dertli gezer oldum
Ben derdimden bezer oldum
Rüyamda sıla da gezer oldum
Hasretlikten bağrımı ezer oldum
Gurbette hasretten çekerim ben
Yalnız başına, şaşkın şaşkın gezerim ben.
Ne ana kucağı var ne baba otağı
Yeter Faruk yeter bu hasretlik burda biter...

Vay Haline

20 Ekim 1988

Eğri yola sapanların
Mala mülke tapanların
Dedikodu yapanların
Vay haline vay haline
Misal görüp uymayanın
Büyüğünü saymayanın
Mala mülke doymayanın
Vay haline vay haline
Dostluğa kuyu kazanın
Öğüt verince kızanın
Kırkıdan sonra azanın
Bilmez iken konuşanın
Müraiyle tanışanın
Cahile iş danışanın
Gerçeğe dil uzatanın
Sahtekârı gözetenin
Yalan yazan gazetenin
Hazır malı batıranın
Tembel tembel oturanın
Rüşvet ile iş bitirenin
Der: Şemsi yadsımaz bunu,
Yazdan hazırla ununu,
Kimki düşünmez sonunu,
Vay haline vay haline...

Gurbet Işıkları

Bu Hayatı Biz Yaşadık

15 Mayıs 1994

Eğrisiyle, doğrusuyla
Acısıyla, tatlısıyla
Sıcağıyla, soğuğuyla
Bu hayatı, biz yaşadık

Varlıkla, yoklukla
Açlıkla, susuzlukla
Eskisiyle, yenisiyle
Bu hayatı biz yaşadık

Bazen kederliydik,
Bazen de sevinçliydik
Ara sıra umutluyduk.
Bu hayatı biz yaşadık

Bazen hastalandık
Kaç kez kaza geçirdik
Çok çile çektik ama
Bu hayatı biz yaşadık

Vermedik kimseye sırrımızı
Acımız oldu dayandık
Başarımız oldu sevindik
Bu hayatı biz yaşadık

Yeter Faruk yeter
Böyle gelmiş böyle gider
Fazla kafa yorma
Olursun beş kat beter

Gurbet Işıkları

Benim Bir Anadolu'm Var

2 KASIM 1994

Çam kokan ormanıyla
Kekik kokan bozkırıyla
Çaylarıyla, pınarlarıyla
Benim bir Anadolu'm var

Karıyla, kışıyla
Rüzgârıyla, boranıyla
Buz gibi sularıyla
Benim bir Anadolu'm var

Dicle'siyle, Fırat'ıyla
Dörtmala giden kır atıyla
Ela gözlü ceylanıyla
Benim bir Anadolu'm var

Laz'ıyla, Çerkez'iyile
Türk'ü ile Kürt' ü ile
Velhasıl bütün milletiyle
Benim bir Anadolu'm var

Sazıyla, sözüyle
Kemanıyla, uduyla
Tulumuyla, kavalıyla
Benim bir Anadolu'm var

Fatih'leri yetiştirip
Yunus Emre ile buluşturup
Mevlana ile coşturan
Benim bir anayolum var

Anadolu ata yurdu,
Askerler düşmanı kovdu
Atatürk cumhuriyeti kurdu
Ozan Faruk burada durdu

Gurbet Işıkları

Ölüm (Gece gördüğüm rüyayı şiirsel aktardım) 27 ARALIK 1994

Derimi yüzdüler sırma tel gibi
Ortaya sofraya serdiler eller gibi
Kara kazan kuruldu, Kim öldü diye soruldu
Kimi sevindi, kimi ağladı
Ailem kara yazma bağladı
Bir garip ölmüş gibi
Sadece komşularım vardı
Cenazem yıkandı, kefene sarıldı
“Nasıl bilirdiniz ?” diye soruldu
Kimi “bilmeyiz”, kimi “iyi biliriz” dedi
Biri çıktı dedi “o zaten sakattı, ha vardı ha yoktu”
Biri “günahkâr da sayılmazdı yazık oldu Faruk Bey’e” dedi
Biri de “iyi oldu bir mikrop eksik olur” dedi
Öbürü de “ölümü bile şaka gibi hiç insan haber vermez mi?”
İşte o zaman anladım ki!
Dostlarım kim? Düşmanlarım kim?
Cenazemi koydular sal üstüne
Götürdüler musalla taşı üstüne
Namazımı kıldılar beş on kişiyle
Mezarımı kazdılar kazma kürek ile
Sonunda koydular mezara
Attılar toprakları üstüme üstüme
Sonra kaçıştılar birer birer
Geriye dönüp bakmadılar bile
Ne mutlu gidene iman ile amel ile
Az yaşa çok yaşa, bir gün gelir başa
Yazılır mezar taşına “Oku Ruhuna Fatiha”

Thank You for previewing this eBook

You can read the full version of this eBook in different formats:

- HTML (Free /Available to everyone)
- PDF / TXT (Available to V.I.P. members. Free Standard members can access up to 5 PDF/TXT eBooks per month each month)
- Epub & Mobipocket (Exclusive to V.I.P. members)

To download this full book, simply select the format you desire below

